

Taistelusta voittoon

”Älä pelkää, sinä Jumalalle rakas! Kaikki on hyvin. Vahvistu, ole vahva!” (Dan. 10:19.)

Avaintekstit:

Ef. 6:12;
Dan. 10;
Esra 4:1-5;
Joos. 5:13-15;
Ilm. 1:12-18;
Kol. 2:15;
Room. 8:37-39.

Danielin kirjan kymmenennestä luvusta alkaa kirjan päättävä näky, joka jatkuu lukuihin 11 ja 12 asti. Meille kerrotaan heti alussa, että näky merkitsee suurta vaivaa (Dan. 10:1, RK 2012), joka viittaa sodankäyntiin. Luvussa 11 kerrotaan yksityiskohtaisemmin tästä sodankäynnistä, mutta luku kymmenen näyttää sen hengelliset mittasuhteet ja paljastaa, että maallisten taisteluiden taustalla riehuu kosmisella laajuudella vaikuttava hengellinen taistelu. Tutkiesamme kymmenettä lukua huomaamme, että rukoillessamme osallistumme tähän koko maailmankaikkeuden kattavaan taisteluun seurauksiltaan ratkaisevan tärkeällä tavalla. Emme ole kuitenkaan taisteluissamme yksin; Jeesus käy meidän puolestamme taisteluun Paholaista vastaan. Opimme, että pohjimmiltaan taistelut, joita joudumme käymään, eivät ole ihmisiä vastaan, vaan pimeyden voimia vastaan.

Apostoli Paavali ilmaisi asian vuosisatoja Danielin ajan jälkeen: ”Emmehän me taistele ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan.” (Ef. 6:12.) Viime kädessä menestyksemme taistelussa on Jeesuksen Kristuksen varassa, joka yksin voitti Paholaisen ristillä.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 14.3.2020

PAASTOA- MISTA JA RUKOILE- MISTA, JÄLLEEN KERRAN

Lue Dan. 10:1-3. Mitä Daniel jälleen kerran tekee?

Daniel ei kerro suruaikansa syytä. Tällaisen hartaan rukoilemisen motivaationa oli todennäköisesti tilanne, johon juutalaiset olivat joutuneet palattuaan Babyloniasta Palestiinaan.

Lue Esra 4:1-5. Millaisia haasteita juutalaiset kohtavat palattuaan kotimaahansa?

Tiedämme Esra 4:1-5 perusteella, että juutalaiset kohtaavat voimakasta vastustusta yrittäessään jälleenrakentaa temppeleä. Samarialaiset lähettävät vääristeltyjä raportteja Persian hoviin ja yllyttävät kuningasta keskeyttämään jälleenrakennustyöt. Tällaisen kriisin edessä Daniel rukoilee Jumalaa vaikuttamaan kuningas Kyrokseen niin, että tämä sallisi töiden jatkoa.

Daniel on varmaankin jo lähemmäs 90-vuotias. Hän ei mieli itseään vaan kansaansa ja sen kohtaamia haasteita. Daniel jatkaa rukoiluaan kolmen täyden viikon ajan ennen kuin saa minkäänlaista vastausta Jumalalta. Tänä aikana profeetta noudattaa hyvin yksinkertaista ruokavaliota kieltäytyen tietyistä ruoista ja jopa itsensä voiteluista. Hän on täysin piittaamaton omasta mukavuudestaan ja ulkonäöstään. Sen sijaan hän on syvästi huolissaan juutalaisten hyvinvoinnista Jerusalemissa, lähes parin tuhannen kilometrin päässä.

Tutkiessamme Danielin rukouselämää opimme arvokkaita läksyjä. Ensinnäkin, meidän tulisi olla rukouksessamme sinnikkäitä silloinkin, kun anomuksiimme ei heti vastata. Toiseksi, meidän tulisi varata aikaa sille, että rukoilisimme toisten puolesta. Muistammehan: "Kun Job oli rukoillut ystäviensä puolesta, Herra käänsi hänen kohtalonsa." (Job 42:10.) Kolmanneksi, Jumala tekee jotakin konkreettista ja todellista vastauksena rukoukseen. Rukoilkaamme siis lakkamatta, kaikenlaisia rukouksia. Kestämättömien koettelemusten, suurten ongelmien ja ylitsepääsemättömien haasteiden edessä viekäämme taakkamme rukouksessa Jumalan eteen (Ef. 6:18).

Lue Dan. 10:12. Mitä jae kertoo meille rukouksesta toimintana, joka saa Jumalan liikkeelle, sen sijaan että rukous olisi vain henkilökohtainen kokemus?

NÄKY VALTIAASTA

Lue Dan. 10:4-9. Mitä Danielille tapahtuu tässä?

Danielin kuvaillessa kokemustaan pystymme hädin tuskin kuvittelemaan hänen näkemäänsä ylitsevuotavaa loistoa. Näyn mies (Dan. 10:5, 6) muistuttaa ”Ihmisen Poikaa”, jota kuvattiin taivaallista tuomiota koskevassa näyssä (Dan. 7:13). Miehen pellavavaatteet muistuttavat papin asua (3. Moos. 16:4), mikä saa meidät vertaamaan häntä taivaan joukon valtiaaseen, joka mainittiin taivaallisen pyhäkön yhteydessä (Dan. 8). Kulta kuuluu myös papin tunnukseen merkinä kuninkaallisesta arvokkuudesta. Lopuksi miehen kehon ominaisuuksien vertaaminen salamaan, tuleen ja pronssiin sekä hänen äänensä kuvaaminen pauhuna saavat hänet näyttämään ylikuonnolliselta olennotta. Hänessä on sekä papillisia, kuninkaallisia että sotilaallisia piirteitä. Hän muistuttaa myös mielenkiintoisella tavalla sitä taivaallista olentoa, joka ilmestyi Joosualle juuri ennen Jerikon taistelua (Joos. 5:13, 14). Näyssä Joosua näkee Herran sotajoukon päällikön. On kiintoisaa, että heprean kielen sana *sar*, joka on tässä käännetty päälliköksi, on sama sana, joka Danielin kirjassa Mikaelista puhuttaessa on käännetty sanalla ”ruhtinas” (Dan. 10:21). Eniten yhtäläisyyksiä löytyy kuitenkin Danielin kuvaileman miehen ja Johanneksen kuvaileman miehen välillä.

Mitä yhtäläisyyksiä löydät Danielin 10. luvun kuvauksen ja Joos. 5:13-15 sekä Ilm. 1:12-18 kuvausten välillä?

Danielin kanssa olleet miehet pakenevat peloissaan paikalta. Danielilta itseltään katoavat voimat, ja hän vaipuu maahan. Jumalan läsnäolo yksinkertaisesti musertaa hänet. Vaikka Daniel pelkääkin, näky vakuuttaa, että Jumala hallitsee historianankkua. Näyn edetessä huomaamme, että Jumala näyttää Danielille ihmiskunnan historian vaiheet profeetan omasta ajasta Jumalan valtakunnan perustamiseen asti (Dan. 11 ja 12).

Jos Herra pystyy hallitsemaan ihmiskunnan historiaa, kuten Danielin kirjasta toistuvasti näemme, mitä hän voikaan tehdä henkilökohtaisessa elämässämme?

ENKELIN KOSKETUS

Lue Dan. 10:10-19. Mitä tapahtuu joka kerta, kun enkeli koskettaa Danielia?

Taivaallisen valon häikäisemänä profeetta lankeaa maahan. Enkeli tulee hänen viereensä koskettamaan ja lohduttamaan häntä. Huomaa, että kertomuksen edetessä enkeli koskettaa Danielia kolme kertaa.

Ensimmäinen kosketus mahdollistaa sen, että profeetta kykenee nousemaan seisomaan kuulemaan taivaasta tulevat lohdutuksen sanat: "Älä pelkää, Daniel. Sinun sanasi kuultiin ensimmäisestä päivästä alkaen, jolloin nöyrästi pyysit ymmärrystä Jumalalta. Minä olen tullut sinun sanojesi vuoksi." (Dan. 10:12.) Danielin rukous on saanut taivaan liikkeelle. Meille tämä vakuuttaa, että Jumala kuulee rukouksemme. Tämä on suuri lohtu vaikeina aikoina.

Enkelin toinen kosketus mahdollistaa sen, että Daniel kykenee puhumaan. Profeetta vuodattaa sanansa Herran eteen tuoden julki pelkonsa ja tunteensa: "Herrani, näyn nähdessäni tuska kouristi minua ja voima pakeni minusta. Miten minä, vähäinen palvelija, voisin puhua herrani kanssa? Enää ei ole minussa jäljellä voimaa, tuskin henkeäkään!" (Dan. 10:16, 17.) Sen lisäksi, että Jumala puhuu meille, hän haluaa meidänkin avaavan suumme, jotta voimme ilmaista hänelle tunteemme, tarpeemme ja pyrkimyksemme.

Kolmas kosketus antaa Danielille voimaa. Danielin huomattavassa riittämättömyytensä, enkeli koskettaa häntä ja lohduttaa häntä Jumalan rauhalla: "Älä pelkää, sinä rakastettu mies, rauha sinulle! Vahvistu! Vahvistu!" (Dan. 10:19, RK 2012.) Muista, että enkeli on lähetetty Danielin luo vastauksena tämän rukouksiin, antamaan tälle tietoa ja ymmärrystä. Toisin sanoen, tämän jälkeen tuleva näky, josta kerrotaan luvussa 11, on tarkoitettu rohkaisemaan Danielia hänen surussa ja mietiskelyssään Jerusalemin sen hetkisen tilanteen tähden. Kun Jumala on puolellamme, meillä voi olla rauha ahdistuksenkin keskellä. Hänen rakastava kosketuksensa auttaa meitä katsomaan tulevaisuuteen toiveikkaina.

"Taivas voi olla hyvin lähellä meitä, vaikka eläisimme kuinka vaatimattomissa oloissa tahansa." (4AO 31.) Kuinka usein ajattelet, miten läheisesti taivas ja maa ovat toisiinsa sidotut? Miten toisin eläisit, jos aina onnistuisit pitämään tämän totuuden mielessäsi ja sydämessäsi?

SUURI TAISTELU

Lue Dan. 10:20, 21. Mitä Danielille paljastetaan tässä?

Taivaan lähettiläs vetää verhon syrjään ja paljastaa Danielille kosmisen sodan, joka riehuu ihmiskunnan tapahtumien taustalla. Heti kun Daniel alkaa rukoilla, taivaan ja maan välillä alkaa hengellinen sota. Taivaalliset olennot aloittavat taistelun Persian kuningasta vastaan, jotta tämä sallisi juutalaisten jatkaa temppelein jälleenrakennustöitä. Tiedämme Danielin kirjan 10. luvun alun perusteella, että Persian kuninkaana on Kyyros. Kuningas ei kuitenkaan pysty yksin tarjoamaan vastusta taivaalliselle olennot. Tämä osoittaa, että kuninkaan takana seisoo henkiolento, joka yllyttää Kyyrosta keskeyttämään juutalaisten temppelein rakennustyöt.

Samantapainen tilanne on kuvattu Hes. 28, jossa Tyyroksen kuningas edustaa Paholaista eli kaupungin kuninkaan taustavoimana vaikuttavaa henkivaltaa. Ei siis ihme, että Persian kuninkaisiin, joita vastaan Mikael tulee taistelemaan, kuuluvat Paholainen ja hänen enkelinsä. Tämä osoittaa, että sille ihmisten osoittamalle vastustukselle, jota Jerusalemin temppelein rakentaminen herättää, löytyy vastinetta myös henkivaltojen taholta.

Lue Dan. 10:13. Millaista taistelua tässä kuvataan?

”Enkelit auttoivat maanpakolaisia saatanan koettaessa saada heidät Meedia-Persian valtakunnan hallintoviranomaisten epäsuosioon. Koko taivas oli kiinnostunut tästä taistelusta. Profeetta Danielilta saamme tietää jotakin tästä valtavasta kamppailusta hyvän ja pahan voimien välillä. Kolme viikkoa Gabriel painiskeli pimeyden voimien kanssa, jotka pyrkivät vaikuttamaan Kyyroksen mieleen, ja ennen taistelun päättymistä itse Kristus tuli Gabrielin avuksi. 'Persian valtakunnan enkeliruhtinas seisoj vastustamassa minua kaksikymmentäyksi päivää', selitti Gabriel, 'mutta katso, Miikael, yksi ensimmäisistä enkeliruhtinaista, tuli minun avukseni, sillä minä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuningasten tykö' (Dan. 10:13). Tehtiin kaikki, mitä taivas saattoi tehdä Jumalan kansan hyväksi. Voittoa saatiin lopulta, vihollisen joukkoja pidätettiin koko Kyyroksen ajan ja koko hänen poikansa Kambyseen ajan, joka kesti noin seitsemän ja puoli vuotta.” (3AO 314.)

VOITOKAS RUHTINAS

Danielin kirjan merkittävin hahmo on olento, jota ensin kutsutaan Ihmisen Pojaksi (Dan. 7:13, RK 2012/VKR) tai taivaan joukon valtiaaksi (Dan. 8:11). Lopulta saamme tietää, että hänen nimensä on Mikael (Dan. 10:13), joka tarkoittaa 'Jumalan kaltainen'. Hän saapuu auttamaan Gabrielia taistelussa, jota tämä käy Persian kuningasta vastaan (Dan. 10:13). Enkeli viittaa tähän taivaalliseen olentoon Mikaelina, teidän enkeliruhtinaananne (Dan. 10:21). Myöhemmin Mikael esiintyy Danielin kirjassa olentona, joka seisoo Jumalan kansan suojana (Dan. 12:1). Juud. 9 kertoo, että Mikael, jota kutsutaan myös ylienkeliksi, taistelee Paholaista vastaan ja herättää Mooseksen. Ilm. 12:7 paljastaa Mikaelin taivaallisen armeijan johtajaksi, joka kukistaa Paholaisen ja langenneet enkelit. Näin Mikael tarkoittaa itse Jeesusta Kristusta. Kuten Persian valtakunnalla on ylin johtaja, henkiolento, joka seisoo valtakunnan ihmisjohtajan takana, samoin Jumalan kansalla on Mikaelissa ylipäällikkö, joka astuu taistelulentäille ja voittaa maailmankaikkeutta koskevan sodan kansansa puolesta.

Lue Kol. 2:15. Kuinka Jeesus on saavuttanut voiton kosmisessa taistelussa?

Kohdatessamme pahan voimia voimme turvautua Jeesukseen, sankariimme. Maanpäällisen työnsä aikana hän kukistaa Paholaisen erämaassa, kun tämä esittää hänelle kiusauksiaan. Hän taistelee demonisia joukkoja vastaan ja vapauttaa ihmisiä pimeyden vallasta. Jeesus voittaa pahan jopa silloin, kun se on naamioitu Pietarin yritykseen saada hänet luopumaan Golgatasta. Viimeisissä sanoissaan opetuslapsilleen Jeesus puhuu lähestyvistä kuolemastaan taisteluna, joka huipentuu ratkaisevaan voittoon Paholaisesta: "Nyt tämä maailma on tuomiolla, nyt tämän maailman ruhtinas syöstään vallasta. Ja kun minut korotetaan maasta, minä vedän kaikki luokseni." (Joh. 12:31, 32.)

Joskus katsomme ympärillemme ja asiat näyttävät todella pahalta: väkivaltaa, moraalittomuutta, turmelusta ja sairautta kaikkialla. Vihollinen, joka ei ole lihaa ja verta, hyökkää julmasti meitä vastaan joka suunnalta. Olivat taistelumme kuinka vaikeita tahansa, Jeesus sotii puolestamme ja seisoo ruhtinaanamme ja ylipappinamme taivaan pyhäkössä.

Lue Room. 8:37-39. Miten tämä riemuvoitto voi olla todellisuutta omassa kristillisessä elämässämme?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Kolme viikkoa Gabriel painiskeli pimeyden voimien kanssa, jotka pyrkivät vaikuttamaan Kyyroksen mieleen – -. Tehtiin kaikki, mitä taivas saattoi tehdä Jumalan kansan hyväksi. Voitto saatiin lopulta, vihollisen joukkoja pidäteltiin koko Kyyroksen ajan ja koko hänen poikansa Kambyseen ajan – -.” (3AO 314.)

”Miten suurenmoisesti taivaan Majesteetti kunnioittikaan Danielia. Hän lohduttaa vapisevaa palvelijaansa vakuuttaen hänelle, että hänen rukouksensa on kuultu taivaassa. Vastauksena tuohon palavaan rukoukseen enkeli Gabriel lähetettiin vaikuttamaan Persian kuninkaan sydämeen. Tuo hallitsija oli vastustanut Jumalan Henkeä kolmen viikon ajan, jolloin Daniel oli paastonnut ja rukoillut, mutta taivaan ruhtinas, ylienkelel Miikael, lähetettiin kääntämään uppiniskaisen kuninkaan sydäntä ratkaisuun vastauksena Danielin rukoukseen.” (AP 56.)

Keskustelunaiheita:

1. Vaikka adventtikirkko ei olekaan ensimmäinen kristillisen historian aikana, joka on nähnyt totuuden suuresta taistelusta, se on silti kyseisen teeman vahvimpia kannattajia. Tunemme hyvin ajatuksen siitä, että koko maailmankaikkeus on osallisena valtavassa kamppailussa Kristuksen ja Paholaisen välillä. Uskomme, että jokainen yksilö osallistuu tähän taisteluun. Maallisetkin ihmiset sanovat joskus, että tuntuu kuin me kaikki olisimme osallisina jonkinlaisessa sodassa. Mikä on ollut oma kokemuksesi suuren taistelun keskellä? Miten se on näkynyt omassa elämässäsi? Mitä sellaista olet oppinut, josta voisi olla apua toisille kamppailijoille?

2. Lue Ef. 6:10–18. Huomaa, miten peittelemätöntä sotilaallista sanastoa Paavali käyttää. Millaisia ”taisteluohjeita” saamme suureen taisteluun?

3. Dan. 10:11 kutsuu Danielia jo toisen kerran (ks. Dan. 9:23) nimellä *hamudōt*, ’rakastettu’. Mitä tämä kertoo siitä läheisestä emotionaalisesta siteestä, joka vallitsee taivaan ja maan välillä? Ajattele, miten radikaalisti erilainen tällainen todellisuuskuva on verrattuna nyky maailman niin yleiseen ateistiseen maailmankuvaan. Mitä toivoa tämä Raamatun esittämä kuva antaa meille?